

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.425 van 18 maart 2004
in de zaak A. 112.601/XIV-7253**

In zake : XXX,
 die woont te E.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Ethiopische nationaliteit, op 8 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 oktober 2001;

Gelet op de beschikking van 5 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 16 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERMEIRE, die, loco advocaat P. DE KEERSMAECKER, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 26 augustus 2001 en zich vluchteling verklaart op 27 augustus 2001; dat op 7 september 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 8 oktober 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is die als volgt is gemotiveerd:

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorpje Yeba Mennah. Uw vader was actief bij het OLF (Oromo Liberation Front). Omwille van zijn engagement voor deze politieke partij werd hij gearresteerd. Hij werd op borgtocht vrijgelaten. Na zijn vrijlating vluchtte uw vader naar een onbekende plaats. Sindsdien hebt u uw vader niet meer gezien of gehoord. Enkele maanden later, op 8 augustus 2001 (2 Nehasse 1993), werden u en uw vriend, Salim Mohamed, meegenomen door drie onbekende mannen. U werd in een cel opgesloten en ondervraagd over uw vader. Omdat uw moeder een bewaker had omgekocht, kon u na tien dagen ontsnappen. Nog diezelfde nacht vertrok u met Salim Mohamed en zijn schoonbroer naar Addis Abeba, waar u een week verbleef. On Addis Abeba ontmoette u Mohamed Sala. Hij regelde uw reis naar België, waar u op 26 augustus 2001 aankwam. De volgende dag startte u uw asielprocedure.

Er dient te worden vastgesteld dat u een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie niet aannemelijk kan maken. De geloofwaardigheid van uw relaas wordt immers ondermijnd door een aantal bijzondere vage verklaringen.

U beweerde te worden vervolgd omwille van de politieke activiteiten van uw vader bij het OLF. Voor het commissariaat-generaal kon u echter geen enkel detail geven over zijn engagement (verhoorslag, p. 5). U wist niet sinds wanneer uw vader actief was voor deze partij, noch wat zijn functie was (p. 10). Op de vader van Salim na, kende u evenmin andere leden van deze partij. Verder stelde u niet te weten of er soms vergaderingen in uw dorp waren. Tevens verklaarde u de doelstellingen van deze partij niet te kennen (p. 5), en kon u geen enkele naam van prominente partijleden noemen (p. 6). Uw onwetenschap omtrent het OLF ondergraaft niet enkel het vermeende OLF-lidmaatschap van uw vader, maar ook de geloofwaardigheid van uw verdere relaas.

Ook over het verder lot van uw vader, na zijn vrijlating, bleef u in het ongewisse (p. 8). Bovendien beweerde u niet te weten door wie u werd geïnterviewd, noch wie u heeft gearresteerd, ondervraagd en vastgehouden (p.2, 3b en 10).

Verder wist u niet op welke naam het paspoort stond, waarmee u reisde en wist u niet wie uw reis had bekostigd (p. 7). U blijkt hoe dan ook niet in het bezit van enig document dat de controle van uw reisweg en identiteit mogelijk zou maken.

Tot slot brengt uw verzoekschrift tot instelling van dringend beroep geen enkel element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.”;

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in een exceptie opwerpt dat de verzoekende partij in strijd met artikel 3, 1/ van het koninklijk besluit van 9 juli

2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de vreemdelingen geen keuze van woonplaats heeft gedaan in het verzoekschrift tot vernietiging;

2.2. Overwegende dat uit lezing van het verzoekschrift tot nietigverklaring blijkt dat daarin de naam en het adres van de verzoekende partij worden vermeld, gevolgd door naam en adres van haar raadsman; dat de exceptie feitelijke grondslag mist en wordt verworpen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending opwerpt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht; dat zij aanvoert dat volgens de bestreden beslissing geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van de verzoekende partij dat haar vader bij acties was betrokken bij het OLF terwijl de verzoekende partij een coherent en overtuigend relaas heeft gegeven op het commissariaat-generaal dat aansluit bij haar vroegere verklaringen, dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen geen rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd van de verzoekende partij en de chaos en willekeur in Ethiopië, dat de verzoekende partij weinig contact heeft gehad met haar vader na diens vlucht, dat haar vader haar niet over al zijn activiteiten had ingelicht en dat in de bestreden beslissing niet wordt aangegeven in welke zin de zogenaamde hiaten en onduidelijkheden afbreuk doen aan de geloofwaardigheid en de coherentie van het asielrelaas;

3.1.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij zich in haar memorie van antwoord aansluit bij het verweer van de eerste verwerende partij, doch dat deze laatste geen memorie van antwoord heeft ingediend;

3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord het middel herhaalt;

3.1.4. Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen betrekking heeft op de formele motiveringsplicht; dat uit de lezing van het middel blijkt dat de verzoekende partij de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, kent en ze aanvecht; dat aldus aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is voldaan; dat het middel in die mate ongegrond is;

Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motivering niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan

of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat de verzoekende partij met de verwijzing naar de algemene toestand in Ethiopië en naar haar jeugdige leeftijd niet aantoonde dat de commissaris-generaal op grond van onjuiste feiten of op kennelijk onredelijke wijze heeft beslist tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag omdat de verzoekende partij geen persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk kon maken, meer bepaald gezien haar bijzonder vage verklaringen; dat daaraan geen afbreuk wordt gedaan door de door de verzoekende partij voorgehouden coherentie van haar verklaringen, precies omdat de enige coherentie ligt in hun vaagheid; dat het eerste middel ook in die mate ongegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel machtsafwending en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur opwerpt en dit als volgt toelicht:

“Dat de rechtsleer van oordeel is dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk tewerk moet gaan.

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen.

Dat de voor een belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Het tweede middel is gegrond.”;

3.2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij zich in haar memorie van antwoord aansluit bij het verweer van de eerste verwerende partij, doch dat deze laatste geen memorie van antwoord heeft ingediend;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord het middel herhaalt;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij nalaat aan te duiden op welke wijze de commissaris-generaal met de bestreden beslissing machtsafwending zou hebben gepleegd of op welke wijze het zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel zouden zijn geschonden; dat het tweede middel om die reden niet ontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart tweeduizend en vier, door:

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.